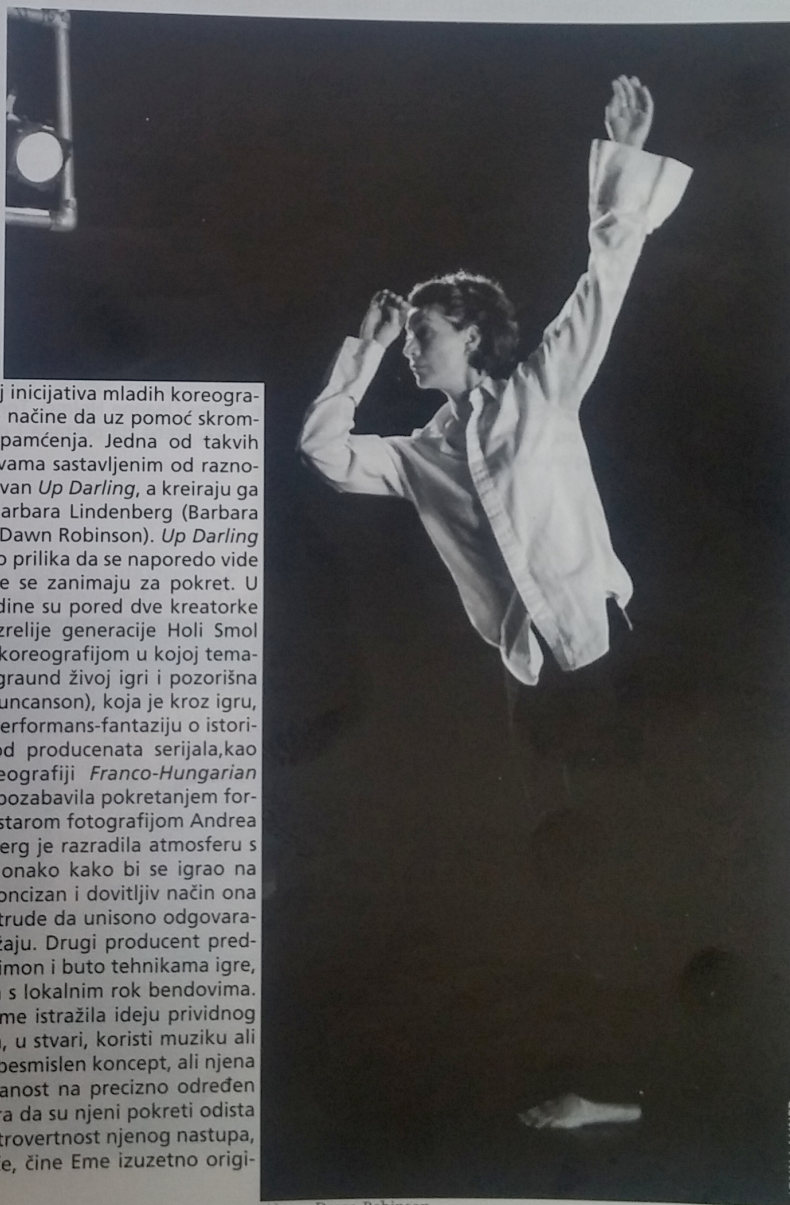

MNOGOBROJNE SVEŽE INICIJATIVE USMERENE SU NA RAZVOJ SAVREMENE IGRE.
LETO/JESEN 2006.

POSTAL
KANADA / TORONTO

plesno raznoglasje

U poslednjih par godina postoji veliki broj inicijativa mladih koreografa van establišmenta koji pronalaze nove načine da uz pomoć skromnih sredstava stvaraju nastupe vredne pamćenja. Jedna od takvih grupa iz Toronta se ističe svojim predstavama sastavljenim od raznovrsnih multimedijalnih ideja. Serijal je nazvan *Up Darling*, a kreiraju ga i produciraju dve savremene umetnice Barbara Lindenberg (Barbara Lindenberg) i Eme Don Robinson (Aimée Dawn Robinson). *Up Darling* kao serijal savremene igre je zamišljen kao prilika da se naporedno vide ideje iz raznih umetničkih disciplina koje se zanimaju za pokret. U trećem delu serijala, u oktobru 2006. godine su pored dve kreatorke gostovale poznata kanadska umetnica zrelije generacije Holi Smol (Holly Small) sa svojom multimedijalnom koreografijom u kojoj tematici noći istražuje koristeći film kao bekgraund živoj igri i pozorišna umetnica Ketrin Dankanson (Katherine Duncanson), koja je kroz igru, tekst i muziku prikazala scenski zabavni performans-fantaziju o istorijatu žene. Barbara Lindenberg, jedna od producenata serijala, kao koreograf se prikazala u kratkoj koreografiji *Franco-Hungarian Offtact (for 6)* gde se na originalan način pozabavila pokretanjem formacije od šest igrača na sceni. Inspirisana starom fotografijom Andrea Kertesza na temu distorzije tela, Lindenberg je razradila atmosferu s početka 20.veka koristeći formu valcera onako kako bi se igrao na društvenim plesovima tog vremena. Na koncizan i dovtljiv način ona se poigrala preplitanjima 6 igrača koji se trude da unisono odgovaraju na muziku zbijeni u grotesknom položaju. Drugi producent predstave, Eme Don Robinson je školovana u Limon i buto tehnikama igre, a kao improvizator pokreta često nastupa s lokalnim rok bendovima. Sada je, kao i često u poslednje vreme, Eme istražila ideju prividnog nastupa bez muzike, a njen koncept je da, u stvari, koristi muziku ali tako što je *pevuši u svojoj glavi*. Zvuči kao besmislen koncept, ali njena minimalistička lepota pokreta, uz fokusiranost na precizno određen rok trajanja igre, zaista gledaocu signalizira da su njeni pokreti odista odmereni na specifično muzičko vreme. Introvertnost njenog nastupa, kao i osetljivost na prostor u kom se kreće, čine Eme izuzetno originalnim umetnikom koga treba videti.

Aimee Dawn Robinson